

Publicerad 2023-02-22 11:20 av Solstrale

Solstrale... Mina reflektioner kring döden eller livsstopp. Vem skrev in sig i oss så att vi alltid minns dem? Det kanske var en släkting, vän eller person i grannskapet som fick betydande mening i våra liv. Andemeningen med texten är att reflektera...

En andes sista suck

Ett värnadsfullt försök att tala om döden. En tanke att det finns olika sätt att beskriva döden och tiden i livet på. Jag fokuserar här på anden och vad ordet ger oss i vår reflektion kring döden. Vem var den bortgångne och hur verkade denne. Vem var personen för var och en. Sammanfattar mitt minne och min tanke av erfarenheten att se mina vänner, kamrater och släktingar lämna i unga år. Detta har format min reflektion...

Vi snuddar vid de falnande energiernas sista suck och fångas in i andedräkten. Anden som sedan skrivs in i andemeningen av ett liv. Där blir stavelserna likt pärlband som tar slöjan av sorgen och låter den omvandlas till värdiga förunderliga ljussökande traditioner. Andefattig skrider kroppen vidare. När en "Andhämtningspaus" på obestämd tid. Nu andlös hämtas anden upp medan vi håller andan. Kan hända andakten just är skapad så att vi ska andäktigt, andaktsfullt och andlöst värdsamma orden till anden.

Vi lyssnar fromt på denna sista suck. Kanske delar vi andetaget på något sätt för att vidare anta en ny sinnesriktning. Det väsen som besatt kroppen övergår i denna stund att bli till ett andeväsen. En skepnad av ett jag som märkt vår historia eller som utan önskan att uppmärksammas levt sitt liv intill oss i stillhet. Inspiration och hänförelse över detta levda liv griper tag i oss immateriellt. Vi ser på det förgångna med perspektiv. Vi lever kvar. Vi upplever ynnesten av att vi får stanna en stund till här på jorden. Kontemplerande över vår dödlighet eller vår förmåga att gjuta liv i minnet av dennes gärningar. Vi finner var och en sitt förhållningssätt att förhålla sig till. Livet fortgår med perspektivet att inget ta för givet.

Vila i frid alla ni vänner, kamrater och släktingar som för tidigt blev tvungna att lämna oss. Vissa dagar kan jag inte förstå varför era liv skulle behöva bli så korta. Andra dagar rinner värmen upp av tacksamhet att ha fått dela tid med er. Det var en ynnest att ha fått göra det. Ni har format mig på olika sätt och gett mig mening i livet. Ett ödmjukt varmt tack för den tid vi delade!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Solstrale med Poeter.se id #66056 innehar upphovsrätten